

AUW LA

Verenigt studenten en woorden

Er zijn studentenverenigingen die sporten, dopen, feesten en cursussen verkopen. En er zijn er ook die dichten. Auw La uit Gent brengt *slam poetry* in auditoria en huiskamerpoëzie in studentenkoten. „Alle genres zijn toegelaten. En alle publiek.”

Jozefien VAN HUFFEL

Het bestuur van Auw La heeft net vergaderd. Een van de leden vertelt hoe ze op Erasmus in Italië in contact kwam met open podia voor poëzie, en dus schreef en voordroeg in het Italiaans. „Ik probeerde ook een tekst in het Nederlands. De gezichtsuitdrukkingen waren fantastisch. Ik heb hem dan maar vertaald”, lacht ze.

Klapstoelen en dito tafels, krijtborden, lessenaars en beamers. In een gemiddeld universiteitsauditorium zit weinig poëzie. Siebrand Craeynest zag er toch een decor in voor avonden over het gesproken woord. Hij doopte ze Auw La en organiseerde ze aanvankelijk onder de vleugels van de Kring Moraal Filosofie. „Tot een aantal mensen die af en toe achter de microfoon plaatsnamen, mee begonnen te denken. Sinds vorig jaar zijn we officieel een culturele studentenvereniging”, zegt Sauren Renodeyn. De focus ligt op *slam poetry*, introspectieve en creatieve dicht-

kunst die bedoeld is om te brengen voor een publiek. „Bij uitbreiding richten we ons op alles wat je op een podium met woorden kunt doen, zolang het geen theater is”, zegt Laure-Anne Vermaercke. Of zoals de Facebookpagina van de vereniging meedeelt, op „poëzie, slam, gesproken woord en alle soorten zinnen, rijmende regels en vormen van lezen tussen de lijnen door”.

De bestuursleden noemen zich de Auw La Crew. Op de penningmeester na schrijven ze allemaal zelf. „Teksten die, anders dan klassieke gedichten, een dimensie verliezen als je ze in stilte leest”, zegt Laure-Anne Vermaercke. „De interactie met het publiek en de lichaamstaal horen erbij.” „Bij sommige beoefenaars gaat het zelfs zo ver dat je geen gedicht over hebt als je de pauzes en de intonatie achterwege laat. Onze bijeenkomsten zijn ook informeler dan een klassieke poëzieavond”, vindt Sauren Renodeyn.

Elders wordt *slam poetry* vaak beoefend als een wedstrijd. „Toch geeft het me helemaal niet het gevoel van een competitie”, zegt Laure-Anne Vermaercke. „Als ik schrijf, heb ik meer het gevoel dat ik mezelf moet bewijzen. Je kunt immers alleen gelezen worden als je gepubliceerd raakt of zelf publiceert. Op het podium gaan staan in de hoop dat mensen naar mij willen luisteren, is voor mij een minder grote stap dan iets op het internet zetten zonder te weten of het iemand interesseert.” „Teksten evolueren ook”, vult Sauren Renodeyn aan. „Soms gaat een tekst al lang mee en begin ik voor een bepaalde gelegenheid opnieuw te puzzelen. Of ik beseft halverwege het voorlezen dat ik een woord of een zin wil vervangen. Op het podium kan het ineens klikken.”

Op de maandelijkse Auw La-avonden staan telkens twee of drie namen op de affiche, zowel leden van de crew als buitenstaanders. „We zoeken diversiteit. We vragen ook vaak mensen die ons elders wegblieden met hun optreden, ook al zijn ze helemaal

Kottekst is een bijproduct van Auw La. De drempel om teksten te brengen ligt er minder hoog. © Lies Coornaert

In de lente kan voordragen in kleine kring net zo goed op het dak als op kot. © Auw La Crew

niet bekend”, zegt Dries Van de Velde. „Ze zijn vaak zelf verrast dat we hen vragen.” „Mensen uitnodigen om bij ons op te treden, is een van de leukste dingen om te doen”, lacht Vermaercke.

Achteraf mogen alle aanwezigen, als ze dat willen, met een of twee teksten plaatsnemen achter de microfoon. Vanzelfsprekend is dat niet. „De eerste keer

ons oefenen door een thema of woord op te werpen. Na twintig minuten brachten we naar voren wat we hadden geschreven en bespraken we elkaars teksten. Nu breiden we dat soort sessies uit.”

Zeker in Gent, maar ook in de rest van Vlaanderen en Brussel, zijn meer mensen en organisaties bezig met het gesproken woord in al zijn vormen. Af en toe wordt de Auw La Crew wordt gevraagd elders op te treden. „Vooral in de zomer, wanneer er veel evenementen zijn”, zegt Vermaercke. Ze leren er nieuwe mensen kennen, soms eerst via teksten. „Een van onze crewleden wandelde gewoon binnen op een Kottekst, ook al studeert hij niet”, zegt Renodeyn. Vermaercke: „Ik heb bij veel mensen een favoriete zin. Een stuk tekst dat me raakte, ook al kende ik hen nog niet.”

Auw La's volgende editie heeft plaats op donderdag 16 maart, om 19.30 uur in Campus Boekentoren in Gent (Blandijnberg 2). Info via auwlagent@gmail.com of op www.facebook.com/auwlagent.

De teksten zijn geschreven om voor te dragen. „Je verliest een dimensie als je ze in stilte leest.” © Auw La Crew

„Soms beseft ik halverwege het voorlezen dat ik een woord wil vervangen”

stroomt de adrenaline overvloedig, maar ook nu nog is het spannend. De minuten vóór je begint, zit je vooral hard te hopen dat je niet de mist ingaat.”

Om de drempel te verlagen, begon Auw La vorig jaar met Kottekst, voordrachtavonden in kleine kring bij iemand op kot. „Ik durfde niet in een auditorium, maar wel in een huiselijke sfeer”, zegt Laure-Anne Vermaercke. „Zelfs als je niet van plan bent iets te doen, neem je misschien je teksten mee naar Kottekst. Op een podium verliest een tekst zijn kracht als je voorleest, maar in een kring op de grond kan het best.”

Daarnaast biedt Auw La werksessies aan. „Werkwoordelijk, zoals we dat luik noemen, was aanvankelijk bedoeld voor de crew zelf. We hadden een paar leden met podiumangst en een paar leden met veel ervaring”, zegt Vermaercke. „Die laatsten hebben uiteraard tips voor de eersten. Je houdt je introductiepraatje bijvoorbeeld beter kort, zodat je meteen een indruk maakt.” „Een ander probleem is het beginnen met schrijven, als je voor een wit blad zit”, zegt Renodeyn. „Siebrand liet